

ร่าง

พระราชบัญญัติขายทอดตลาด

พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติขายทอดตลาด
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการที่ล้าสมัยไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การประกอบกิจการขายทอดตลาด มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการโดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินกิจการ ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการธุรกิจขายทอดตลาดควบคู่ไปกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ประกอบเป็นการสมควรที่จะแยกกฎหมายขายทอดตลาดและกฎหมายค้ำของเก่าซึ่งเป็นกิจการคนละประเภท อีกทั้งมีวิธีดำเนินการแตกต่างกันออกเป็นกฎหมายแต่ละฉบับให้ชัดเจน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับหลักกฎหมายสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การประกอบธุรกิจขายทอดตลาด

มาตรา ๖ การประกอบธุรกิจขายทอดตลาดให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขายทอดตลาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ไม่มียกเว้นหรือข้อยกเว้นและประกาศตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ เอกเทศสัญญา หมวด ๔ การซื้อขายเฉพาะบางอย่าง ส่วนที่ ๓ ขายทอดตลาดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ บุคคลใดประสงค์ประกอบธุรกิจขายทอดตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตที่มีอำนาจในท้องที่ที่สำนักงานตั้งอยู่ ยกเว้นการขายทอดตลาดที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ขาย

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินกว่าสามปี

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาม (๕) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๗)

มาตรา ๙ ใบอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจขายทอดตลาดต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจขายทอดตลาดในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตได้

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แสดงชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” พร้อมทั้งใบอนุญาตไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สำนักงาน และในกรณีการขายทอดตลาดด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้แสดงชื่อสำนักงานและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

(๒) มีบัญชีสำหรับการขายทอดตลาดทุกราว พร้อมทั้งบันทึกรายการที่สำคัญทั้งปวงแห่งการขายทอดตลาดนั้นๆ ลงไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) แสดงใบอนุญาตและคำโฆษณาแห่งการขายทอดตลาดก่อนทำการขายทอดตลาดไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ขาย หรือในกรณีการขายทอดตลาดด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้แสดงใบอนุญาตและคำโฆษณาแห่งการขายทอดตลาดก่อนทำการขายทอดตลาด ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๔) แจ้งวัน เวลา และสถานที่ขายให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในพื้นที่ทราบล่วงหน้าก่อนวันทำการขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือในกรณีการขายทอดตลาดด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้รายงานบัญชีการขายทอดตลาดตาม (๒) แก่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบ ภายในห้าวันนับแต่วันทำการขายทอดตลาดเสร็จสิ้น

(๕) แจ้งประวัติและข้อตำหนิตที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินให้ผู้ที่จะเข้าสู่ราคาทราบก่อนทำการขายทอดตลาด

(๖) แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้นำมาเสนอให้ทำการขายทอดตลาดเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย

มาตรา ๑๓ ในกรณีใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันทำการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๑) เปลี่ยนชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

(๒) เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มประเภทการขายทอดตลาด

(๓) กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล เปลี่ยนแปลงผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคล ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายสำนักงานไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่เดิม ยื่นคำขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ย้ายได้

การย้ายสำนักงานไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่อื่น ให้แจ้งเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในเขตท้องที่เดิม และดำเนินการขอใบอนุญาตใหม่ตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๖ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจขายทอดตลาดโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่าเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการ

หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบและการสอบสวนข้อเท็จจริง การพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอใบอนุญาต การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ขอรับใบอนุญาต และหน้าที่อื่นใด เพื่อเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปตรวจสอบสำนักงานหรือสถานที่ขายในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานที่ขายโดยเปิดเผย เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการประกอบธุรกิจขายทอดตลาดโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่นๆ หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

(๔) ตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีข้อมูลของการประกอบธุรกิจขายทอดตลาดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าและยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ได้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมาย

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานที่ขายนั่นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากปล่อยให้นานออกไปจะเกิดอุปสรรคต่อการตรวจสอบเพราะอาจมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม

มาตรา ๒๐ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบสถานที่ตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือผู้ดูแลสถานที่ อำนวยความสะดวกชี้แจงและแสดงเอกสารหรือหลักฐาน รวมทั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่น ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความประสงค์

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๒๔ เมื่อความปรากฏต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจขายทอดตลาดในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

มาตรา ๒๖ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มาแล้วสี่ครั้ง

(๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้สำนักงานกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณีดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๕) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๒๖ (๓) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๙ ผู้ใดประกอบธุรกิจขายทอดตลาดโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือประกอบธุรกิจขายทอดตลาดภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ให้ถือว่าเป็นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำร้องขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๓๗ บรรดาฎีกากระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎีกากระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๑. ใบอนุญาตประกอบธุรกิจขายทอดตลาด	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
๒. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๓. การต่ออายุใบอนุญาต	อัตราร้อยละห้าสิบของใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ ต่อฉบับ

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ จำนวนหรือประเภทของการประกอบธุรกิจขายทอดตลาดก็ได้

ฉบับร่างเพื่อความชัดเจน